

JOCS OLÍMPICS

El malestar dels cossos i forces de seguretat de l'estat

Tensió en la policia

El recorregut de la torxa olímpica per diverses comarques del Principat ha posat a prova la seguretat olímpica. S'ha respirat tensió, una tensió que s'ha fet evident davant les manifestacions de catalanitat, però que té la seva causa en les condicions de vida dels policies desplaçats.

El mateix dia que la torxa olímpica arribava al monestir de Montserrat, on va ser rebuda per una concentració nacionalista, el president de la Generalitat de Catalunya adreçava un missatge a les forces policiaques: "Fóra bo que ningú no es posés nerviós; que aquest esclat de catalanisme, positiu i constructiu, no fos interpretat malament i donés peu a reaccions contraproduents". Jordi Pujol demanava calma

Des que la torxa ha arribat a terres catalanes procedent de Grècia, ha tingut tres acompanyants: la senyera, la policia (o la guàrdia civil, segons els casos), i l'escalfor de la població. Però l'actitud dels cossos de seguretat no ha estat homogènia. Entre la serenitat policíaca amb què va ser rebuda la torxa a Empúries, mentre un militant de la Crida a la Solidaritat desplegava una pancarta enfilat al pebeter, i la càrrega policial de la ciutat de Lleida, amb ferits inclosos, en la darrera etapa pel país abans de tomar a entrar per terra valenciana, hi

ha una setmana en què els incidents han anat creixent de forma progressiva. Segons informacions d'Esquerra Republicana de Catalunya, s'han produït incidents a Banyoles, Terrassa, on hi va haver detencions, Girona, Sabadell, Vic, Sentmenat, Badalona, Viladecans, on va ser detinguda la secretària de la secció local del partit, Vallirana, on la càrrega de la guàrdia civil va acabar amb un ferit, i Lleida, on van resultar ferides per una càrrega de la policia 5 persones, una de les quals va haver de necessitar dotze punts de sutura al cap.

Quan la torxa ja ha deixat el Principat, han arribat les primeres conseqüències. A nivell polític, la convivència pacífica entre Pujol i Maragall sorgida arran del pacte de la catalanitat, s'ha vist enrarida per un intercanvi d'acusacions, però no ha fet arribar la sang al riu. Per la seva banda, Àngel Colom ha fet una dura crítica de l'actuació de les forces de seguretat i ha demanat que la torxa sigui custodiada pels mossos d'esquadra, cosa que

Pujol ha descartat dient que és inviable.

"EXCESSOS DE ZEL"

A nivell policíac, les coses són diferents. Els sindicats representatius del cos minimitzen els incidents ocorreguts, tot i que amb matisos. Per l'Asociación Nacional de Policía Uniformada (ANPU) els incidents són "anecdòtics" i si s'han produït és per "excés de zel d'algun policia". En canvi, el Sindicato Profesional de Policía Uniformada (SPPU) considera que en alguns casos hi ha hagut "un excés de presència uniformada que ha provocat un cert aire d'estat policíac", valorat com a negatiu perquè "oposar-se frontalment de manera coercitiva a les manifestacions de catalanitat només ajuda a donar-los ales". En aquest sentit, el secretari d'organització del SPPU, Sebastián Hernández, creu que són lògiques les manifestacions de Jordi Pujol demanant tranquil·litat, ja que "qualsevol incident que es produeixi, donada la pecu-

liaritat i la idiosincràsia de Catalunya, pren molta més transcendència". "Aquí treus una estelada, i l'endemà te n'hi apareixen deu", afegeix. El SPPU assegura que la consigna donada pels responsables de seguretat és de no provocar friccions, i demana comprensió a la població pels policies vinguts de fora, els quals "és lògic que desconeixin la realitat catalana" perquè acaben d'arribar i se'n tornaran d'aquí a dos mesos". Per últim, el Sindicat Unificat de la Policia (SUP), nega que possibles problemes, car molts dels agents traslladats han estat instruïts "sobre els costums de Catalunya, amb l'objectiu d'aconseguir una ràpida integració", concretament els que provenen de l'acadèmia d'Àvila.

"ENS ÉS IGUAL EL COLOR DE LA BANDERA"

La majoria de representants sindicals de

diferents: a la vila universitària de Bellaterra, amb 3.500 places oficials; en un bloc de pisos de Badalona, amb 546; en un apart-hotel de Salou, amb 600; i a les Llars Mundet, amb 3.500.

AMUNTEGAMENT

Els sindicats majoritaris del cos han denunciat les deficiències amb què s'han tobat els policies nouvinguts, que són uns 10.500, la primera de les quals és la manca d'espai. Sovint, segons els sindicats, cada apartament és habitat per més policies que places previstes, i en molts casos s'han instal·lat llits plegables als menjadors dels pisos. El cas més greu de massificació, qualificat d'"amuntegament" pel portaveu del SPPU, és el de les Llars Mundet, on set o vuit policies comparteixen un sol lavabo. El SUP encara ha anat més enllà i ha denunciat que a les Llars

Policia reté a cada funcionari 3.800 pessetes diàries de la seva dieta de 6.500 pessetes en concepte de lloguer. Si a cada apartament hi ha una mitjana de set funcionaris, a 3.800 pessetes al dia per trenta dies, el "lloguer" de cada apartament puja a 798 mil pessetes mensuals que van a parar a mans de la DGP. Els sindicats afirmen que els números no quadren, i de moment, malgrat les peticions, no han rebut cap explicació de l'administració sobre els preus.

Per arrodonir el catàleg de reclamacions, els sindicats denuncien que gran part dels agents efectuen un "excés d'hores" perquè l'administració no pot retornar en temps lliure les hores treballades de més, perquè són moltes i es creen buits de plantilles. Així, l'única sortida que té és d'incentivar econòmicament aquestes hores de més mitjançant un plus, que en paraules del SPPU, és "irrisori". Amb aquest sistema, un policia pot treballar una mitjana de deu

La policia ha vigilat de prop les manifestacions de catalanitat.

RICARD CUGAT

la policia no creuen que el tema de la catalanitat sigui un problema als Jocs i situen les tensions més en l'àmbit de les condicions de vida: l'allotjament deficient, l'horari excessiu, les retribucions insuficients, i la manca de seguretat. La resta és política, i la política es fa des de Madrid, perquè el policia només és "el braç executor del Ministeri de l'Interior", explica Sebastián Hernández, que assegura que "a nosaltres ens és igual el color de la bandera".

El Principat de Catalunya tenia al 1986 menys de set mil policies de l'estat. Aquesta xifra s'ha vist multiplicada per quatre. Durant els Jocs més de 20 mil policies i deu mil guàrdies civils realitzaran tasques de protecció, als quals s'han d'afegir uns 12 mil soldats que hi col·laboraran. En el cas de la policia de l'estat, la majoria dels efectius desplaçats des de diversos punts han estat allotjats en quatre indrets

Mundet hagin posat taulons de fusta a les aules per "crear" habitacions i, en alguns casos, hi ha una dutxa per cada cinquanta persones.

Als altres allotjaments sembla que la situació no és tan greu i les queixes de la policia se centren en la manera com són traslladats als centres de treball. Els policies no volen anar amb autocars ni seguir sempre les mateixes rutes i horaris perquè així es converteixen en blanc fàcil d'un atemptat. En el cas de Badalona, els agents prefereixen de desplaçar-se amb metro, barrejats entre la població civil. La detenció de la cúpula d'ETA a França i les diverses detencions de membres de l'escamot Barcelona d'aquesta organització ha contribuït notablement a reduir la tensió dels agents en aquest terreny.

Però el que ha crispat més els ambients policíacs és que la Direcció General de

a onze hores diàries, set dies la setmana, durant el mes o dos mesos de destinació a Barcelona, segons els casos.

Tot aquest conjunt de problemes ha situat el col·lectiu policíac encarregat de la seguretat dels Jocs de Barcelona en un malestar permanent.

La revista *Policia Civil*, òrgan d'expressió del SPPU, afirma en l'editorial del seu darrer número que "aquest 92 tan esperat, només ens ha portat bones paraules de l'administració, a canvi d'uns fills sense vacances amb els pares, males condicions de trasllats i allotjaments i moltes improvisacions i imposicions", cosa que fa que "el pessimisme i la desil·lusió creixin contínuament". Malgrat això, tots els sindicats asseguren que la seguretat dels Jocs està garantida.

Pere Martí